

Yurdakuler Muzaffer ve Kaplan Kadri'nin, Ordu Yardımlaşma Kurumu kanunu teklifi ve Güvenlik ve İktisat komisyonları raporları (2/85)

Yüksek Başkanlığa

Ordu Yardımlaşma Kurumu teşkiline dair olan kanun teklifimizi, gerekçesiyle birlikte sunuyoruz.

Gereken işlemin yapılmasını rica ederiz.

Yurdakuler Muzaffer

Kaplan Kadri

ESBABI MUCİBE

Halen ordu mensupları da diğer Devlet memurları gibi Emekli Sandığı Kanunundan faydalanmaktadırlar. Emeklilik, mâlûliyet ve ölüm hallerinde kendilerine veya yakınlarına bir maaş bağlamakta ve bundan başka 25 seneden fazla hizmeti olanlar ikramiyeye hak kazanmaktadırlar. Bu yardımların ehemmiyeti inkâr edilmemekle beraber, büyük bir kütle teşkil eden ordu mensuplarının karşılıklı ve mecburi bir yardım ve danışma neticesinde istikballerini daha iyi bir şekilde teminat altına almaları mümkün görülmektedir. Filhakika, uzun hizmet yılları sonunda T. C. Emekli Sandığından alınan maaş ve ikramiye ile ancak mütevazî geçim şartları sağlanmakta, küçük bir ev sahibi olmak hususunda müşküllerle karşılaşmaktadırlar. Ordu mensuplarının vazifeleri icabı, mütemadi faaliyet ve hareket halinde bulundukları ve binnetice birçok nakil ve muhit değiştirme külfetine mâruz kaldıkları için devamlı bir yuva kuramadıkları gibi, istikballerini emniyet altına alacak derecede tasarruf yapmaya da imkân bulamamaktadırlar. İktisadi hayatın gün geçtikçe inkişaf ettiği memleketimizde ordu mensupları her hangi bir sebepten dolayı vazifeden ayrıldıkları takdirde, bugünkü mevzuat muvacehesinde kendilerine sağlanan yardımlarla kendi içtimai seviyelerine uygun bir hayat seviyesi temin edememektedirler. Ordu mensuplarının istedikleri zaman ordudan ayrılmak imkânına sahip bulunmadıkları nazarı itibara alınacak olursa, bu meslek mensuplarının istikballerini tahtı temine almak hususunda, diğer Devlet personeline nisbetle daha nâmüsaît şartlar altında bulundukları kendiliğinden anlaşılır. Halbuki yabancı memleketlerde askerlik meslekinin cemiyetin hususi alâka ve itinasını üzerine çekmiş bulunduğu ve binnetice bu meslek mensuplarının hayat ve maiyetlerinin cazip bir şekilde temin edildiği hususu malûm olan bir hakikattir. Nitekim, Amerika Birleşik Devletlerinde ordu mensupları mesleklerinin hususiyetleri nazarı itibara alınarak diğer sivil personele nisbetle ayrı bir Emeklilik Statüsüne tâbi tutulmuşlardır. Mutlak bir feragatinefis içinde çalışan ordu mensuplarının milletimizin takdir ve şükranlarına mazhar olduğu muhakkak olmakla beraber T. C. Emekli Sandığının yardımlarını tamamlayıcı bir şekilde ve ordu mensuplarının kendi içlerinde ve kendi malî imkânlarıyla bir dayanışma sağlamak suretiyle istikbal endişesinden kurtularak maddi ve mânevi huzura kavuşmalarını temin maksadıyla (ORDU YARDIMLAŞMA KURUMU) kanun tasarıları hazırlanmış bulunmaktadır.

Bu tasarı ile ordu mensupları bir nevi mecburi tasarruf ve sigortaya tâbi olacaklar ve maaşlarından her ay muayyen bir primi kesilmesine mukabil ölüm, emekliye ayrılma ve mâlûliyet hallerinde yardıma kavuşmaları mümkün olacaktır. Ordu mensuplarının kuruma iştirakleri hususunun mecburiyet altına alınması neticesinde, Ordu mensupları tasarruf fikrine alıştırlılacak ve bu

şayede tasarrufun bahsettiği nimetlerden istifade etmiş olacaktır. Kurumun Devlete bir külfet tahmil etmemesi ve kendi mali imkânları ile üyelerine yardım sağlaması düşüncesiyle ordu mensuplarının kuruma iştirakleri mecburi tutulmuştur. Ordu Yardımlaşma Kurumu bilhassa şu bakımdan T. C. Emekli Sandığının yardımlarını tamamlamaktadır.

1. Emekli Yardım Sandığı Kanunu mucibince toptan ödeme ve ikramiye halleri müstesna, iştirakeilere bir aylık bağlanmaktadır. Halbuki Ordu Yardımlaşma Kurumu üyelerine hizmet yıllarına göre toplu bir meblâğ verecektir.

2. T. C. Emekli Sandığı Kanunu mucibince, ancak asgari 15 senelik hizmeti olan âdi mâlûl-lere aylık bağlandığı halde. Ordu Yardımlaşma Kurumu 15 seneden önce mâlûl olanlara ve ölenlere de yardımda bulunacaktır.

3. Kurumun mevcutlarının işletilmesinde ordu mensuplarının sosyal ihtiyaçları göz önünde bulundurulacak ve bu cümleden olmak üzere:

a) Kurumun daimî üyelerinin mesken inşaatı için, gayrimenkul ipoteği karşılığında (20) seneye kadar vâdeli ve faizli krediler açacak,

b) Veya, kurumun daimî üyelerine veya bunların kuracakları kooperatiflere ait arsalar üzerinde meskenler inşa etmeye ve bunları peşin veya ipotek karşılığında (20) seneye kadar vâde ve faizli taksitle, kendilerine satacak,

c) Veya daimî üyeleri mesken sahibi yapmak maksadiyle, arsa satınalmaya ve bu arsalar üzerinde meskenler inşa etmeye veya bu maksatla mübayaâ edeceği gayrimenkulleri peşin veya ipotek karşılığında (20) seneye kadar vâde ve faizli taksitlerle kendilerine satacak,

d) Ordu pazarları, ordu evleri, ordu gazinoları, ordu talebe yurtları ve bu gibi kurumun daimî üyelerinin her türlü sosyal ihtiyaçlarını karşılamak için gerekli teşebbüslerde bulunacak,

e) Lüzum hâsıl olursa, özel okullar açmaya ve daimî üyelerin tahsil çağındaki çocuklarının da tahsillerinin temini için yurt dışı tahsil ve staj bursları verecek,

f) Daimî üyelere borç para verecek ve daha bunlara mümasil her türlü toplu yardımlaşma imkânlarına en geniş surette sahibolacaktır.

Güvenlik Komisyonu raporu

T. C.

Millî Birlik Komitesi

Güvenlik Komisyonu

Esas No: 2/85

Karar No: 52

13. 10. 1960

Yüksek Başkanlığa

Millî Birlik Komitesi Üyesi Yurdakuler Muzaffer ve Kaplan Kadri'nin, Ordu Yardımlaşma Kurumu teşkiline dair olan kanun teklifi, ilgili Bakanlık temsilcilerinin iştirakiyle komisyonumuzda görüldü.

Gerekçede serd edilen izahat muvacehesinde mevzuun lüzumuna komisyonumuzca da kaani olunmuş ve teklif aynen kabul edilmiştir.

Havalesi gereğince İktisat Komisyonuna tevdi buyurulmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Güvenlik Komisyonu

Başkanı

Özdilek Fahri

Başkanvekili

Yurdakuler Muzaffer

Üye

Ataklı Mucip

Üye

Kaplan Kadri

Üye

Karaman Suphi

Üye

Madanoğlu Cemal

Üye

Ulay Sıtkı

— 8 —

İktisat Komisyonu raporu

T. C.
Millî Birlik Komitesi
İktisat Komisyonu
Esas No: 2/85
Karar No: 92

. 12 . 1960

Millî Birlik Komitesi Başkanlığına

Yurdakuler Muzaffer ve Kaplan Kadri'nin, Ordu Yardımlaşma Kurumu hakkındaki kanun teklifi Güvenlik Komisyonu raporiyle birlikte komisyonumuza havale edilmiş olmakla tetkik ve müzakere edildi.

Kanun teklifinin sevkini mucip sebepler gerekçesinde mufassalan arz ve izah edilmiştir.

Teklifi bidayeten tetkik eden Güvenlik Komisyonu aynen kabul etmiş bulunmaktadır.

Komisyonumuzda yapılan müzakerelerden sonra teklifin sevkini mucip sebepler yerinde görülmekle maddelerin müzakeresine geçilmiş ve kanun teklifi komisyonumuzca da aynen kabul edilmiştir.

Millî Birlik Komitesinin tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

İktisat Komisyonu

Başkan

Kuytak Fikret

Sözcü

Özkaya M. Şükran

Üye

Aksoyoğlu Refet

Üye

Karavelioğlu Kâmil

Üye

Karaman Suphi

YURDAKULER MUZAFFER VE KAPLAN KADRI'NİN TEKLİFİ

Ordu yardımlaşma Kurumu kanun teklifi

Kuruluş

MADDE 1. — Millî Savunma Bakanlığına bağlı olmak ve Türk Silâhlı Kuvvetleri mensuplarına bu kanunda yazılı sosyal yardımları sağlamak ve merkezi Ankara'da bulunmak üzere (Ordu Yardımlaşma Kurumu) teşkil edilmiştir.

Kurum, bu kanun ile hususi hukuk hükümlerine tâbi olup, malî ve idari bakımdan muhter ve hükmi şahsiyeti haiz bir teşekküldür.

Kurumun organları

MADDE 2. — Kurumun organları şunlardır :

- a) Temsilciler Kurulu,
- b) Genel Kurul,
- c) Yönetim Kurumu,
- d) Denetleme Kurulu,
- e) Genel Müdürlük.

Temsilciler Kurulu

MADDE 3. — Temsilciler Kurulu, Millî Savunma Bakanlığınca tesbit edilecek birlik ve müesseselerde vazifeli ve bu kanunun 17 nci maddesinde yazılı daimî üyeler arasından, mensub oldukları birlik ve müesseselerin kumandan veya âmirlerince tesbit olunacak mümessillerden terekki eder.

Temsilciler Kurulunun mürettep üye adedi, 50 den az 100 den fazla olamaz.

Kurul üyelerinin ne suretle ve hangi esaslar dairesinde tesbit edileceği, birlik ve müesseselerin bulundukları yerler ve buralarda vazifeli daimî üyelerin adedi de göz önünde bulundurulmak suretiyle hazırlanacak bir talimatname ile tâyin olunur.

İlk talimatname bu kanunun muvakkat 5 nci maddesi hükmüne göre teşkil olunan Komite tarafından tanzim olunur ve Millî Savunma Bakanının tasdiki ile tekemmül eder. Talimatnamede bilâhara yapılacak değişiklikler Temsilciler Kurulu ile Yönetim Kurulunun mütalâası alınmak suretiyle, Millî Savunma Bakanlığınca yapılır.

Temsilciler Kurulu, her üç senede bir Genel Kurulun mütat senelik toplantısından en az üç gün evvel Ankara'da toplanır.

Millî Savunma Bakanlığı veya Genel Kurul, Temsilciler Kurulunun fevkalâde olarak toplantıya çağırılmasını, Yönetim Kurulundan isteyebilir.

Kurulun toplantı gündemi, Kurum Yönetim Kurulu tarafından tesbit ve toplantıdan en az on beş gün önce üyelere gönderilir. Millî Savunma Bakanlığı, bu müddetleri nazara almak suretiyle Kurulun gündemine, görüşülmesini arzu ettiği hususları koydurabilir.

Temsilciler Kuruluna Millî Savunma Bakanı, bulunmadığı hallerde Genelkurmay Başkanı Riyaset eder.

Kurul, mürettep üye adedinin en az yarısı ile toplanır ve kararlar mevcudun çoğunluğu ile alınır.

Ankara dışından gelen kurul üyelerinin harcırahları, Harcırah Kanununun hükümleri dairesinde, kurum masraflarından verilir.

Temsilciler Kurulunun vazifeleri şunlardır :

a) Üç âdi Genel Kurul toplantı devresi için vazife görmek üzere kendi üyeleri arasında, gizli reyile (20) asil ve (10) yedek Genel Kurul üyesini seçmek;

b) Her üç senede bir, kurumun bilânço ve kâr ve zarar hesapları ve yönetim kurulu tarafından hazırlanarak yapılan işler raporlarıyla genel kurul kararları ve denetçilerin raporları üzerindeki görüş ve mütalâalarını belirtmek ve kurumun müstakbel çalışmaları hakkında temennide bulunmak;

c) Millî Savunma Bakanlığı, Genel Kurul veya Yönetim Kurulu tarafından tetkiki istenilen hususlar hakkında mütalâasını bildirmek;

d) Kurul üyelerinin tesbitine ait talimatnamede yapılacak değişiklikler hakkında karar almak.

e) Kurumun çalışmaları hakkında, üyeler tarafından yapılacak dilekler üzerinde görüşlerini belirtmek ve bu hususta Genel Kurul üyelerine gereken direktifleri vermek.

Genel Kurul

MADDE 4. — Genel Kurul, Temsilciler Kurulu tarafından seçilecek (20) üye ile;

— Millî Savunma Bakanı,

— Maliye Bakanı,

— Genelkurmay Başkanı,

— Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri kumandanları veya Kurmay başkanları,

— Jandarma Genel Kumandanı veya Kurmay Başkanı,

— Sayıştay Başkanı,

— Umumi Murakabe Heyeti Başkanı,

— Türkiye Bankalar Birliği İdare Heyeti Başkanı,

— Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odalar ve Ticaret Borsaları Birliği Başkanı,

— Millî Savunma Bakanlığı veya Genelkurmay Başkanlığı teşkilâtında :

a) Personel Başkanı,

b) Lojistik Başkanı,

c) Komptrolör,

d) Sağlık Başkanı,

e) Araştırma ve Geliştirme Başkanı,

f) Kanun İşleri Müdürü;

— Özel sektörde, malî ve iktisadi sahalarda temayüz etmiş şahıslardan Millî Savunma Bakanı tarafından üç sene için seçilecek üç kişiden terekkebeder.

Genel Kurulu Millî Savunma Bakanı, bulunmadığı takdirde Maliye Bakanı, bunun da bulunmaması halinde yukarıdaki sıraya göre hazır bulunan zat başkanlık eder.

Genel Kurul her yıl en geç Mayıs ayının sonuna kadar, Yönetim Kurulunun daveti üzerine âdi surette toplanır.

Yönetim Kurulu veya Denetleme Kurulu, lüzumu halinde Genel Kurulu fevkalâde toplantıya çağırabilir.

Toplantı için yeter sayı tam üye sayısının mutlak ekseriyetidir. Kararlar mevcudun çoğunluğu ile alınır.

Ankara dışından gelen Genel Kurul üyelerinin harcırahları, Harcırah Kanunu hükümleri dairesinde kurum masraflarından ödenir.

MADDE 5. — Genel Kurulun görevleri şunlardır :

a) Kurumun senelik bilânço ve kâr ve zarar hesapları ve yapılan işler raporu ile Denetleme Kurulu tarafından işlemlerin ve hesapların denetlenmesi neticelerini ve bunların tetkik ve tahlillerini belirten raporlar üzerinde karar vermek; (Bilânçonun ve yapılan işler raporunun Genel Kurulca onanması ile ilgililer ibra edilmiş olur.)

b) Yönetim Kurulu üyelerinden seçimi Genel Kurula aidolanları (8) nci madde hükmü dairesinde gösterilecek adaylar arasından seçmek ve Yönetim Kurulu Başkan ve üyelerinin iştirak edecekleri toplantılar için alacakları huzur haklarını tesbit etmek;

- e) Yönetim Kurulunca Genel Kurula arz edilecek kurumun mevcutlarının işletilmesi ile veya sair hususlarla ilgili mevzularda karar vermek, mütalâa ve tekliflerde bulunmak;
- d) (6) ncı madde hükmü dairesinde denetçiyi ve yedeklerini seçmek ve denetçilere verilecek ücretleri tesbit etmek;
- e) Temsilciler Kurulu tarafından kendisine havale edilecek konular hakkında karar almak.

Denetleme Kurulu

MADDE 6. — Denetleme Kurulu;

- Biri, Milli Savunma Bakanı tarafından gösterilecek beş namzet arasından Genel Kurulca,
- Biri, Umumi Murakabe Heyeti Başkanı,
- Biri de Türkiye Bankalar Birliği İdare Heyeti Başkanı tarafından seçilecek üç kişiden terek-kübeder.

Genel Kurul, aynı zamanda Milli Savunma Bakanının gösterdiği namzetler arasından iki de yedek denetçi seçer.

Denetleme Kurulunun vazife süresi üç âdi Genel Kurul toplantısıdır.

Vazifeleri hitam bulan denetçilerin yeniden seçilmeleri caizdir.

Denetçiler Kurulunda Genel Kurulca seçilen denetçiliğin inhiâlünde en fazla oy alandan başlanmak, müsavat halinde aralarında kur'a çekilmek üzere yedeklerden biri, diğerlerinden vâkı olacak münhallerde ise bunları seçen ilgililerin seçecekleri yenileri, seleflerinin müddetlerini ikmalen denetçiliğe gelirler.

Umumi Murakabe Heyeti Reisi ile Türkiye Bankalar Birliği İdare Heyeti Reisi tarafından seçilecek denetçilerin maliye, hukuk, bankacılık, sigorta ve muhasebe sahalarında ihtisas ve tecrübe sahibi ve yüksek tahsil görmüş kimseler arasından seçilmesi şarttır.

Denetçilere verilecek ücretler, Genel Kurul tarafından kararlaştırılır.

Yönetim Kurulu

MADDE 7. — Yönetim kurulu 7 üyeden teşekkül eder. Yönetim Kurulu Başkan ve üyeleri 8 ncı madde hükmü dairesinde seçilirler.

Genel müdür, kurulun tabii üyesidir ve kararlarda oy sahibidir.

MADDE 8. — Yönetim kurulu seçilecek Türk Silâhlı Kuvvetlerine görevli üç üyeden ikisi Milli Savunma Bakanı tarafından gösterilecek 4 aday arasından biri de Genelkurmay Başkanı tarafından gösterilecek iki adaydan Genel Kurulca seçilir. Seçimler gizli oyla yapılır.

Diğer 4 üye, maliye, hukuk ve bankacılık ve sigorta sahalarında ihtisas, tecrübe sahibi ve yüksek tahsilli olmak şartıyla Milli Savunma, Maliye Bakanları ile Sayıştay, Umumi Murakabe Heyeti, Ticaret Odaları, Ticaret Borsaları Birliği ve Türk Bankalar Birliği idare heyetleri başkanlarından müteşekkil ve bu maksatla hususi olarak teşekkül edecek bir seçim komitesi tarafından seçilir. Yönetim Kurulu Başkanını da bu Komite seçer.

Yönetim Kurulu Başkan ve üyelerinin vazife müddetleri üç âdi Genel Kurul toplantı devresidir.

Müddeti bitenler yeniden aday gösterilebilir ve seçilebilir. Müddeti biten üyeler, yenileri vazifeye başlayıncaya kadar vazifelerine devam ederler.

Genel Kurul, Yönetim Kurulunu denetler ve gerekirse vazifelerine nihayet verebilir. Ancak, bu yolda bir karar alınabilmesi için Yönetim Kurulu üyelerinin vazifelerine nihayet verilmesi hususu müzakeresinin Genel Kurul üyeleri dörtte biri tarafından yazılı olarak gündeme alınması teklifinin toplantıdan en az üç gün önce yapılması lâzımdır.

Yönetim Kurulunun Umumi Heyetçe seçilen üyeliklerinde vâkı olacak münhallerde, ilk toplanacak Genel Kurula kadar vazife görmek üzere, bunları namzet gösteren makamlarca muvakkat-

ten yenileri tâyin olunur ve Genel kurulda, bu maddenin birinci fıkrası hükmü dairesinde seçim yapılır. Muvakkaten tâyin olunan üyenin namzetler arasında gösterilmesi caizdir.

Seçim Komitesince seçilen üyeliklerindeki münhallere, inhilâli takibeden ay zarfında bu komitece yenileri intihabolunur.

MADDE 9. — Yönetim Kurulu üyeliklerine iştirak edecekleri her toplantı için verilecek huzur haklarının miktarları Genel Kurul tarafından tesbit olunur.

MADDE 10. — Yönetim Kurulu, işleri icabettikçe ve fakat en az ayda bir defa toplanır.

Başkanın bulunmadığı toplantılarda Yönetim Kurulu üyelerinin Genel Müdürden başka seçecekleri biri Başkanlık yapar.

Yönetim Kurulu en az beş kişi ile toplanır; kararlar, toplantıda bulunanların çoğunluğu ile verilir.

Denetçiler ihtiyari olarak, Genel Müdür muavinleri behemêhal Yönetim Kurulu toplantılarına, oylara iştirak hakkı olmakzısın müşahidolarak katılırlar.

MADDE 11. — Yönetim Kurulunun vazifeleri şunlardır :

a) Kurumun idaresinden sorumlu olarak devamlı surette Kurumun faaliyetlerini tedvir etmek,
b) Genel Müdürlükçe hazırlanacak bütçe ve kadroları tetkik ve tasdik etmek,
c) Genel Müdürlükçe hazırlanacak yıllık bilânço, kâr ve zarar hesaplarını inceleyip, uygunluğu halinde tasdik ederek, sene zarfında yapılan ve mûtaakıp yıllarda yapılacak işlere ait raporları ile birlikte Genel Kurula sunmak.

d) Bu kanun gereğince yapılacak yardımları tesbit ve kararlaştırmak.

e) Her beş yılda bir Genel Müdürlükçe hazırlanacak teknik bilânço ve aktüarya raporunu tetkik ederek, Genel Kurula sunmak,

f) Dâva açmak, icra takiplerini yapmak, faide gördüğü takdirde bunlardan feragat etmek, Kurumun leh ve aleyhindeki iddia ve ihtilâflı iddia ve konuları tahkim yolu ile halletmek,

g) Genel Müdür ve yardımcılarını tâyin ve icabında azletmek ve memur ve müstahdemlerinin Genel Müdürlüğün teklifi üzerine tâyinlerini yapmak,

h) Kendilerine Kurum adına imza verileceklerle bunların yetki ve derecelerini tâyin ve kurumu ilzam edecek imza sirkülerini tesbit ve usulünde tescil, neşir ve ilân etmek,

i) Kurum mevcutlarının işletilmesi şekillerini tâyin ve 33 ncü maddedeki iktisapları yapmak hususunda Genel Müdürlüğe yetki vermek,

j) Genel Müdürlüğün teklifi üzerine ikraz fonunun miktarını tesbit etmek,

k) Kurumun memur ve müstahdemlerine maaş ve ücretlerinden gayri verilecek tazminat, ikramiye ve sair özlük haklarını Genel Müdürlüğün teklifi üzerine Genel Müdüre verilecek olanları re'sen tesbit etmek,

l) Genel Müdürlükçe Kurumun iç işlemleri için hazırlanacak talimatname ve prensipleri inceliyerek tasdik etmek,

m) Kanuni mevzuatın gerektirdiği bileümlevazifeleri yapmak ve Genel Kurulca verilecek kararları yerine getirmek,

n) Senelik bilânço ve kâr ve zarar hesapları ile yıllık rapor ve denetçiler raporlarını Genel Kurul üyelerine, Genel Kurul toplantı tarihinden en az on beş gün evvel göndermek.

MADDE 12. — Yönetim Kurul üyeleri, kendi işleri için ibraz etmeleri lâzım ve mûtadolan dikkat, basiret ve faaliyeti kurum işlerinde de göstermeye, görüş, mütalâa ve tekliflerini ancak doğrudan doğruya, Başkana veya toplantı esnasında Yönetim Kuruluna yapmaya mecbur olup, kurumda çalışanlara işler hakkında şahsan hiçbir talimat veremezler.

Genel Müdürlük

MADDE 13. — Kurumun bir genel müdürü ile ihtiyaca göre tesbit olunan adedde genel müdür

yardımcısı bulunur. Bunların Sigorta, Maliye, İktisat, Hukuk ve Bankacılık ve Muhasebe sahalarında ihtisas ve tecrübe sahibi yüksek tahsilli olmaları şarttır.

MADDE 14. — Genel Müdür ve yardımcıları Yönetim Kurulu tarafından tâyin olunurlar.

Genel Müdür ve yardımcılara verilecek maaş, ücret, tazminat, ikramiye ve sair özlük hakları Yönetim Kurulu tarafından tesbit olunur.

MADDE 15. — Genel Müdür, kurumun işlerini bu kanun ile diğer mer'î mevzuat hükümlerine ve Yönetim Kurulu kararlarına göre yürütür. Kurumu Genel Müdür temsil eder. Temsil vazifesini kendisi yapacağı gibi, tevkil edeceği kimselere de yaptırabilir.

Kurumu ilzam edecek ve taahhüt altına koyacak her türlü evrak, vesika ve mukavelelerin iki imzayı taşıması şarttır. İmza sahipleri ile bunların yetkileri ve dereceleri Yönetim Kurulunca tesbit olunacak sirkülerde belirtilir.

Yönetim Kurulu üyeleri, yukardaki hükümler dairesinde başkan hariç kurum adına imza vaz'edemezler.

MADDE 16. — Kurumun Yönetim ve Denetleme Kurulunda ve Kurumun teşkilâtında veya Kurumun sermayesinin en az yüzde ellisine sahip olduğu iştiraklerinde vazifelendirilecek subay ve askerî memurlar hakkında 1281 sayılı Kanun hükümleri tatbik edilir; ancak, bu gibilere maaşları ve özlük hakları Millî Savunma Bakanlığı bütçesinden verilmez.

Kurumun üyeleri

MADDE 17. — Kurumun üyeleri (daimî ve geçici) aşağıda gösterilmiştir.

a) Türk Silâhlı Kuvvetleri kadrolarında görevli bilûmum muvazzaf subay, askerî memur ve astsubaylar, kurumun daimî üyeleridir.

b) Millî Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Kumandanlığı teşkilâtında, Ordu Yardımlaşma Kurumu ve bu Kurumun sermayesinin % 50 sinden fazlasına sahip olacağı veya iştirak edeceği şirketlerde çalışan bilûmum maaşlı ve ücretli memur ve müstahdemlerden arzu edenler kuruma daimî üye olabilirler.

c) Muvazzaflık hizmetini yapmakta olan yedek subaylar Kurumun geçici üyeleridir.

Kurumun gelirleri

MADDE 18. — Kurumun gelirleri aşağıdaki fıkralarda sayılmıştır :

a) Muvazzaf subay ve astsubayların maaşları tutarından her ay kesilecek % 10 lar;

b) Millî Savunma Bakanlığı ve Jandarma Genel Kumandanlığı teşkilâtında çalışan maaşlı ve ücretli sivil memur ve müstahdemlerin Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa göre emekliliklerine esas olan maaş ve ücretleri tutarından her ay kesilecek % 10 lar;

c) Ordu Yardımlaşma Kurumunun veya bu kurumun % 50 sermayesinden fazlasına sahip olacağı veya iştirak edeceği şirketlerde çalışan ve kuruma daimî üye olmayı kabul eden bilûmum maaşlı ve ücretli sivil memur ve müstahdemlerin maaşları tutarından kesilecek % 10 lar;

d) Yedek subayların her ay maaşları tutarı üzerinden kesilecek % 5 ler;

e) Kurum mevcutlarının işletilmesinden elde edilecek gelirler;

f) Hakiki ve hükmi şahıslar tarafından yapılacak her türlü nakdî ve aynî menkul ve gayrimenkul bağışlar.

MADDE 19. — Bu kanunla daimî ve geçici üyelere tanınan haklar, bunlardan ilk aidatın kesildiği tarihten başlar.

Kurumun yapacağı yardımlar

MADDE 20. — Kurumun üyelerine veya ölümleri halinde mirasçılarına yapılacak yardımlar şunlardır.

a) Daimî üyelere bir defaya mahsus olarak yapılacak toptan yardımlar şunlardır:

- (1) Emeklilik yardımı,
- (2) Mâlûliyet yardımı,
- (3) Ölüm yardımı.

b) Geçici üyeler : (aidat kesildiği müddetçe)

- (1) Mâlûliyet yardımı,
- (2) Ölüm yardımı.

MADDE 21. — En az 10 yıl müddetle Kurumda üye olarak bulunduktan sonra:

a) Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümleri dairesinde kendi istekleri üzerine,

b) Haklarında yaş haddi uygulanarak re'sen,

c) Ahlâk noktasından hüküm üzerine, kurumlarınca re'sen,

d) Yetersizlik ve disiplin sebeplerinden dolayı sicilleri üzerine kurumlarınca re'sen,

e) Mahkemelerce verilecek kararlar üzerine kurumlarınca re'sen,

f) T. C. Emekli Sandığı Kanunu esasları dairesinde yaş kaydı aranmaksızın re'sen haklarında T. C. Emekli Sandığı Kanunu hükümleri uygulananlar emeklilik yardımından faydalanırlar.

MADDE 22. — Kurumun daimî ve geçici üyesi iken ölenlerin mirasçıları, ölüm yardımına hak kazanırlar.

MADDE 23. — Kurumun daimî üyelerinden 21 ve 25 nci maddelerde gösterilen sebepler dışında üyelik vasfını kaybedenlere aidatları iade olunur. Ancak, kurum üyelik müddetleri üç seneyi geçmiyenlerle geçici üyelere hiçbir aidat iadesi yapılmaz.

MADDE 24. — Emeklilik yardımı, üyenin kurumda geçen ve aidat ödediği her tam hizmet yılına karşılık olarak, kuruma girdiği tarihteki aylığı ile emeklilik veya sair suretle ayrıldığı tarihe kadar gördüğü zamların, bu kanuna ilişkin 1 No.lu tablodaki emsaller ile hâsılı zarfının yekûnundan elde edilecek miktarlardan ibarettir.

Üyelik müddetinin hesabında ay kesirleri tam ay sayılır. Yıl kesirlerinin her ayı için yıla muhassas miktarlarının 1/12 si emeklilik yardımına eklenir.

MADDE 25. — Kurum üyesinden her hangi birinin, Kuruma aidat ödediği müddet içinde ölmesi halinde, almakta olduğu son aylık tutarının 12 misli ölüm yardımı olarak ödenir. Ayrıca, bu yardıma ilâve olarak üyeye, kuruma dâhil olduğu tarihten ölüm tarihine kadar geçen müddeti esas itti-haz edilmek suretiyle 24 nci maddeye göre hesabedilecek emeklilik yardımı da verilir.

Bu yardım ölen üyenin, hayatta iken kuruma vereceği beyannamedeki mirasçılara ödenir.

MADDE 26. — Mâlûliyet yardımı aşağıdaki hallerde ödenir :

a) Tam ve daimî mâlûllük, üyelerden her hangi biri ister vazife dâhili ister vazife harici olsun, her hangi bir kaza, hastalık ve sakatlık neticesinde bir işle meşgul olmak imkânından katî surette mahrum kaldığı heyeti sıhhiye raporu ile tebeyyün ettiği takdirde tam ve daimî mâlûl addedilir.

Muvakkat ve kısmî mâlûllük ile muvakkat hastalıklar tam ve daimî mâlûliyet mefhumunun hari-cindedir. Ancak, vücudun yarısının felci, iki kol veya iki bacağın, iki elin, iki ayağın bir kol ile bir bacağın, bir el ile bir ayağın tamamıyla kaybı, tedavisi gayrikabil daimî hastalıklarla gayrikabilî tedavi olduğu heyeti sıhhiye raporu ile tebeyyün edip kurumca da vazifeye devamına imkân olma-dığı kabul edilen sair hastalıklar tam ve daimî mâlûliyet hali olarak kabul edilir.

Hastalık sebebiyle yapılacak tam ve daimî mâlûliyet yardımı, mâlûliyet halinin tesbitinden bir sene sonra ödenir.

Tam ve daimî mâlûliyet yardımı 25 nci madde gereğince hesaplanan ölüm yardımı gibi hesap ve tesviye olunur.

b) Kısmî mâlûllük, üyelerden birisi her hangi bir kaza dolayısıyla daimî ve fakat kısmi bir mâlûliyete uğradığı takdirde işbu kanuna ilişik 2 No. lu tablodaki nisbetler dâhilinde kısmi mâlûliyet yardımına hak kazanır.

Kısmi mâlûliyet yardımı hesabında, son olarak alınan maaş tutarının 12 misli esas ittihaz olunur ve bu miktarın tablodaki nisbetlerle hâsıl zarfı kısmi mâlûliyet yardımı tutarını verir.

Kısmi mâlûliyete duçar olan üyenin durumu, vazifesinden de ayrılmasını icabettirecek olursa bu takdirde ayrılış tarihine kadar birikmiş emeklilik yardımı tutarı da kendisine iade olunur.

Kasten husule getirilen sakatlıklar, alkol ve uyuşturucu maddelerin kullanılması tevli dedeacağı mâlûllükler için yalnız mâlûliyetin vukua geldiği tarihe kadar birikmiş emekli yardım tutarı verilir.

Sırf ihtiyarlık dolayısıyla çalışmamak veya kudretten düşme mâlûliyet sayılmaz ve 65 yaşından sonra vukua gelen mâlûliyet halleri her ne olursa olsun sureti katiyede ödenmez.

Her hangi bir uzvun mâlûliyete duçar olması sebebiyle ödenen mâlûliyet yardımı, o uzvun ikinci bir defa mâlûliyete duçar olması halinde ödenecek mâlûliyet yardımında, tenzili bir şekilde nazara alınır.

Bir uzvun veya uzuv kısmının kaybı tâbiri, o uzvun veya uzuv kısmının katî ve mutlak surette vazife görmemesini ve kullanılmamasını ifade eder.

Bir kazadan evvel esasen hiçbir suretle vazife göremiyen ve kullanılmıyan bir uzvun veya uzuv kısmının kaybı tazmin olunmaz. Aynı kazadan dolayı muhtelif uzuvlarda veya uzuv kısımlarında meydana gelen mâlûliyetler için ayrı ayrı hesabedilecek yardım yekûnu son olarak alınan maaş tutarının 12 mislini geçmez.

MADDE 27. — Mâlûliyet, tesbiti tarihinden itibaren bir yıl ve her halde mâlûliyeti tevli deden hâdisenin vukuu tarihinden itibaren beş yıl içinde mâlûliyete duçar olan üye veya kendisiyle ilgili diğer her hangi bir şahıs tarafından kuruma yazı ile bildirilmediği takdirde mâlûliyet yardımı talep hakkı sükût eder.

MADDE 28. — Ölüm ve mâlûliyet yardımları iktima edemez.

MADDE 29. — 24, 25 ve 26 ncı maddelerde yazılı yardımlar, 11 nci maddenin (e) fıkrası gereğince hazırlanacak teknik bilânçoya göre, Kurumun malî durumu müsait görüldüğü takdirde Yönetim Kurulunca tesbit edilecek esaslara göre artırılabilir. Ancak, Yönetim Kurulunun artırma yapılması hakkındaki kararları Genel Kurulun tasdiki ile tekemmül eder.

MADDE 30. — Açığa çıkarılan, Bakanlık emrine alınan, işten el çektilen ve diğer kanuni aidatları kesilemeyen üyelerden geçen müddetlere ait aidatlarını Kuruma ödemiyenlerin bu müddetleri emekli, mâlûliyet ve ölüm yardımlarına esas olacak müddetlere ilâve olunur. Ancak, aidatını ödemiyenlerden bu devreler içinde ölüm ve mâlûliyete duçar olanlara, yalnız Kurumda geçen müddete tekabül eden emeklilik yardımı ödenir.

Yönetim Kurulu, bu gibilerin aidat borçlarını ödiyebilmeleri hususunda kendilerine kolaylıklar gösterebilir.

MADDE 31. — Aidat, üyenin maaş ve ücretinin ödenmesi sırasında, tahakkuk memurlarınca istihkak bordrolarında gösterilmek suretiyle tahakkuk ettirilir. Ve muhasipler tarafından istihkaklarından kesilir.

Muhasiplerce bir ay zarfında Kuruma veya Kurum adına Yönetim Kurulunun tâyin edeceği banka, olınayan yerlerde postaya yatırılır. Aynı zamanda Kurumun vereceği formüllere göre istih-

kak bordrosunu tanzim eden makamlarca düzenlenen aidat bordrolarından bir nüshası muhasipliklerce Kuruma gönderilerek Kurum haberdar edilir.

Kurumun aidatını tahakkuk ettirmiyen, kesmiyen ve yukardaki müddet içerisinde Kuruma göndermiyenlerden, bu aidat % 10 gecikme zammı ile birlikte Âmmeye alacaklılarının tahsili usulü Kanununa göre mahallî Maliye teşkilâtınca tahsil olunarak Kuruma verilir.

MADDE 32. — Yönetim Kurulu, Kurumun maksat ve gayesinin tahakkuk ettirilmesi maksadiyle 33 ncü madde hükümleri dairesinde yapacağı iktisap, ikraz ve hizmetlere, Kurum mevcudundan tahsis edeceği miktarların nisbet ve tutarlarını ve bunlardan elde edilebilecek neticeleri ve şartlarını tesbit ve bu maksatla hazırlayacağı çalışma programını Genel Kurulun tetkik ve tasvibine arz etmekle mükelleftir.

Yönetim Kurulu aynı zamanda 33 ncü maddenin (f), (g), (h) ve (m) fıkralarında yazılı ikraz ve hizmetlerden istifade edecek bulunan Kurul daimî üyelerinin haiz olmaları gereken vasıf ve şartları da tesbit ve Genel Kurulun kararına arz eder.

Kurumun mevcutlarının işletilmesi ve Kurumun yapacağı hizmetler

MADDE 33. — Yönetim Kurulu, Kurumun maksat ve gayesinin tahakkuk ettirilmesi ve mevcutlarının işletilmesi ve nemalandırılması maksadiyle :

a) Menkul ve gayrimenkul mallar iktisap ve her türlü esham ve tahvilât mübâyaa etmeye,

b) Lüzumlu ve faideli gördüğü takdirde her nevi şirketleri kurmaya ve gerek bunlara ve gerekse kurulmuş bulunanlara iştirake ve bunların hisse senetlerini veya ortak paylarını satınalmaya,

c) Lüzumunda uhdesinde bulunan her türlü menkul ve gayrimenkul mallarla, satınaldığı hisse senetlerini, tahvil veya ortaklık paylarını satmaya veya başkalarına devretmeye veya bunları rehin veya ipotek etmeye,

d) Her nevi karşılıklı veya karşılıksız istikrazlarda bulunmaya,

e) Lüzumunda Kurum alacaklarını teminen kendi lehine rehin ve ipotek tesis etmeye,

f) Kurumu daimî üyelerine mesken inşaatı için gayrimenkul ipotegi karşılığında 20 seneye kadar vâdeli ve faizli krediler açmaya,

g) Kurumun daimî üyelerine veya bunların kuracakları kooperatiflere ait arsalar üzerinde meskenler inşa etmeye ve bunları peşin veya ipotek karşılığında 20 seneye kadar vâde ve faizli taksitle, kendilerine satmaya,

h) Daimî üyeleri mesken sahibi yapmak maksadiyle, arsalar satınalmaya ve bu arsalar üzerinde meskenler inşa etmeye veya bu maksatla mübâyaa edeceği gayrimenkulleri peşin veya ipotek karşılığında 20 seneye kadar vâde ve faizli taksitle kendilerine satmaya,

i) Ordu pazarları, ordu evleri, ordu gazinoları, ordu talebe yurtları ve bu gibi, Kurumun daimî üyelerinin her türlü sosyal ihtiyaçlarını karşılamak için gerekli teşebbüslerde bulunmaya,

k) Lüzum hâsıl olursa, özel okullar açmaya ve daimî üyelerin tahsil çağındaki çocuklarının da tahsillerinin temini için yurt içi, yurt dışı tahsil ve staj bursları vermeye,

l) Mevcutlarından bir kısmını, iktisaben inkişafa mazhar olan en uygun yerlerde ve en fazla varidat temin edecek şekilde satınalınacak veya yaptırılacak gayrimenkullere tahsis etmeye

m) Daimî üyelere borç vermek maksadiyle ikraz fonu tahsis etmeye yetkilidir.

MADDE 34. — Kurum, isteklilerin, vefatları halinde Kuruma intikal etmek ve hayatta bulundukları müddetçe sahiplerine muayyen aylık veya senelik gelir tediye etmek şartıyla vâkı olabilecek aynı ve nakdi, menkul ve gayrimenkul bağışları kabul edebilir.

Kurumun muafiyetleri

MADDE 35. — Kurumun muafiyetleri aşağıdadır :

- a) Kurum, Kurumlar Vergisine tâbi değildir.
- b) Kuruma yapılacak bağışlar, Kurumunun ne nam altında olursa olsun, üyelerine veya kanuni mirasçılarına yapacağı yardımlar Veraset ve İntikal Vergisiyle Gelir Vergisinden,
- c) Kurum, yapacağı her türlü muameleler dolayısıyla Damga Resminden,
- d) Daimî ve geçici üyelerinden yapılacak aidat tevkifatı Gelir Vergisinden,
- e) Kurumun her türlü gelirleri Gider Vergisinden, muafittir.

MADDE 36. — Kurumun daimî üyelerine yaptıracığı meskenler için 6188 sayılı Kanun hükümlerinden faydalanılır.

MADDE 37. — Kurumun her çeşit malları ile gelir ve alacakları, Devlet malları hak ve rüçhanlığına haizdir. Bunlara karşı suç işliyenler, Devlet mallarına suç işliyenler gibi takibata tâbi tutulurlar.

MADDE 38. — Kurumun malî durumu, her beş yılda bir ve bundan başka daimî ve geçici üyelerin aylıklarında genel bir artış yapıldığı takdirde bu artışı takibeden altı ay içinde Yönetim Kurulu tarafından aktüerlere tetkik ettirilerek, neticede hazırlanacak bir raporla birlikte Genel Kurulun tasvibinden sonra, bu kanunda gereken değişikliklerin yapılmasına teşebbüs edilmesi maksadiyle Millî Savunma Bakanlığına sunulur.

MADDE 39. — Türk Silâhlı Kuvvetlerinin bilfiil katıldığı yurt içinde ve dışında, harbin fiilen başlaması ile Kurumca ölüm mâlûliyet ve emeklilik yardımları yapılmaz, harbin fiilen sona ermesini mütaakıp, Ordudan veya kurumdan ayrılmış veya ölmüş olanların kurumda birikmiş olan aidatları veya emeklilik yardımları kendilerine veya mirasçılarına iade olunur.

Ancak, harb esnasında ölen veya mâlûl kalanların miktarları ve Kurumun malî durumu göz önünde bulundurularak iade edilecek aidatlara ilâveten ayrıca bir yardım yapıp yapılmayacağı hususları Yönetim Kurulunun teklifi üzerine, Genel Kurulca kararlaştırılır.

Kanuni bir mazerete müstenidolmaksızın beş sene zarfında müracaat edilip, iadesi istenmiyen aidat ve yardımlar Kurum lehine sâkıt olur.

Kurumun hesap yılı

MADDE 40. — Kurumun, hesap yılı takvim yılıdır.

Kurumun ilk bilânçosu, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten mütaakıp takvim yılının sonuna kadardır.

GEÇİCİ MADDE 1. — 30 Mart 1327 tarihli Askerî İkraz Sandığı Nizamnamesi yürürlükten kaldırılmıştır. Bu kanunun meriyete girdiği tarihteki bircümle sandık mevcutları ile alacak ve borçları Ordu Yardımlaşma Kurumuna devrolunur.

Ancak, Kurumun ikraz fonu faaliyete geçinceye kadar, bu sandık mülga hükümler daire-sinde faaliyetine devam eder.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, işbu kanun şümulüne girecek vazifelerde bulunanların daha önce bu gibi vazifelerde geçen hizmet müddetleri 21 nci maddede derpiş olunan asgari müddetin hesabında, Kuruma üye bulundukları müddetlerden sayılır. Ancak, emeklilik, mâlûliyet ve ölüm yardımı miktarlarının hesabında ve 32 nci maddenin 2 nci fıkrasındaki esasların tesbitinde bu eski hizmetler nazara alınmaz. Bununla beraber geçmiş rütbeler veya dereceler için bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihteki barem derecelerine tekabül eden maaş tutarları üzerinden âzami 10 senelik aidatlarını, defaten veya Yönetim Kurulunca tesbit olunacak esaslar dâhilinde taksitle ödeyen üyelerin emeklilik, mâ-

lülîyet, ölüm yardım miktarlarının hesabında ve 32 nci maddeden 2 nci fıkrasındaki esasların tesbitinde aidatlarını verdikleri senelere göre işlem yapılır.

Bu gibilerden aidat borçlarını ödemededen emeklilik ve mülkiyet yardımlarına hak kazananlarla ölenlerin mirasçılarına yapılacak yardımlardan ödemeyi taahhüdettiği aidattan mütevellit taksit borçları tevkiif olunarak kalanı ilgililere ödenir.

GEÇİCİ MADDE 3. — Bu kanunun yürürlüğe girmesini mütaakıp Kurum organları faaliyete geçinceye kadar, kesilecek aidatlardan meydana gelecek meblâğlar millî bankalardan, Millî Savunma Bakanlığınca tesbit olunacak bankalar nezdinde, kurum namına açılacak hesaplarda toplanır.

GEÇİCİ MADDE 4. — Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren aidat ödiyenlerden, ölüm, mülkiyet yardımlarına müstahak duruma gireceklere bu yardımlar kurum organlarının faaliyete geçmesini mütaakıp yapılır.

GEÇİCİ MADDE 5. — Kurumun kuruluş hazırlıklarını yapmak üzere, Millî Savunma Bakanlığı tarafından bir komite teşkil olunur. Teşkil olunan bu komite, 3 nci maddede mezkûr talimatnameyi hazırlıyarak (Temsilciler Kurulu) nu ve aynı zamanda 8 nci maddedeki 1 nci ve 2 nci fıkralarındaki Yönetim Kurulu üyelerini seçmek ve 6 nci maddeye göre denetçileri ve yetkilerini seçmek üzere gereken bilcümle işlemleri yapar.

MADDE 41. — Bu kanun yayınıni takibeden aybaşından itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 42. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

[1] No. LU TABLO

Ordu Yardımlaşma Kurumu emsal tablosu

Sene	Senelik emsal	Sene	Senelik emsal
1	1 099 364	24	49 673 694
2	2 254 967	25	53 314 219
3	3 469 679	26	57 140 975
4	4 746 550	27	61 163 484
5	5 088 740	28	65 391 781
6	7 499 580	29	69 836 397
7	8 982 594	30	74 508 377
8	10 541 490	31	79 419 368
9	12 180 124	32	84 581 588
10	13 902 579	33	90 007 889
11	15 713 166	34	95 711 797
12	17 616 363	35	101 707 485
13	19 616 921	36	108 009 790
14	21 719 836	37	114 634 719
15	23 930 318	38	121 598 457
16	26 253 882	39	128 918 424
17	28 696 306	40	136 612 865
18	31 263 648	41	144 700 938
19	33 962 409	42	153 202 758
20	36 799 186	43	162 139 525
21	39 781 095	44	171 533 470
22	42 915 551	45	181 407 975
23	46 210 345		

[II] No. LU TABLO

Ordu Yardımlaşma Kurumu mâlûliyet tablosu

Sigorta bedelinin
% sâ
Sağ Sol

Kolun veya elin tamamen kaybı	60	50
Omuz hareketinin tamamen kaybı	25	20
Dirsek hareketinin tamamen kaybı	20	15
Bilek hareketinin tamamen kaybı	20	15
Başparmak ile şehadet parmağının tamamen kaybı	30	25
Başparmak ile beraber şehadet parmağından gayrı bir parmağın tamamen kaybı	25	20
Şehadet parmağı ile beraber başparmaktan gayrı bir parmağın tamamen kaybı	20	15
Baş ve şehadet parmaklarından gayrı üç parmağın tamamen kaybı	25	20
Yalnız başparmağın tamamen kaybı	20	15
Yalnız şehadet parmağının tamamen kaybı	15	10
Yalnız orta parmağın tamamen kaybı	10	8
Yalnız yüzük parmağının tamamen kaybı	8	7
Yalnız küçük parmağın tamamen kaybı	7	6

%

Bir bacağın dizden yukarısının tamamen kaybı	50
Bir bacağın dizden aşağısından tamamen kaybı	40
Bir ayağın tamamen kaybı	40
Bir ayağın (bütün parmaklar dâhil) kısmen kesilmesi	30
Bir kalçanın hareketinin tamamen kaybı	30
Bir dizin hareketinin tamamen kaybı	20
Bir ayak bileği hareketinin tamamen kaybı	15
Bir ayak başparmağının tamamen kaybı	8
Kırılan bir bacağın iyi kaynamaması	30
Kırılan bir ayağın iyi kaynamaması	20
Kırılan bir dizkapağının iyi kaynamaması	20
Bir bacağın 5 santimetre veya daha fazla kısalması	15
Bir gözün tamamen kaybı veya iki gözün rüyet kudretinin yarı yarıya kaybı	25
Her iki kulağın tamamen sağırılığı	40
Bir kulağın tamamen sağırılığı	10
Kırılan alt çenenin iyi kaynamaması	25
Alt çenenin tamamen kaybı	30
Bir ayak parmağının tamamen kaybı	10

Yukardaki cetvelde zikredilmiş bulunan mâlûliyetlerin nisbeti, daha az vahim olsalar bile bunların ehemmiyet derecelerine göre ek cetvelde yazılı nisbetlere kıyasen tâyin olunur.